واشی مثبت و منفی
شنواره فیلم فجر

، سینما
هیچ!

...ود. مثلا وقت‌هایی که در خیلی از سینماها پرنده هم پر
...که شده، داغ است. چقدرش البته نصیب نوجوان‌ها شود
...ست به همین بهانه مروری داشته باشیم بر مهمترین
...ها.

در دنیای تو محتوا چند چند است؟

سرمان درد گرفته از تکرار این مساله که فیلم ساختن برای نوجوان دیگر مهم نیست بلکه حیاتی است و خیلی هم از موعدش گذشته. سال‌ها از ساخت فیلم قهرمان دوست‌داشتنی عینک گردالی چشم آبی و آغاز ماجراجویی از سکوی نه و سه چهارم گذشته است و ما هنوز مشت‌مان را که باز می‌کنیم محض رضای خدا یک قهرمان محبوب برای نوجوانان‌مان توی فیلم‌های‌مان نداشتیم، نه تنها قهرمان نداشتیم که خود نوجوان فیلم و سریال‌های ما نیز یک ضد قهرمان غرغروی پرتوقع و هنجارشکن بوده که سربار خانواده است و سرش توی فضای مجازی. حقیقتش ما حتی فیلم درست و درمانی هم برای نوجوان نداشتیم که بازه سنی ۱۳ تا ۱۸ سال ما را میخکوب پرده نقره‌ای کند. چند وقت پیش باز هم از بنیاد سینمایی فارابی خبری آمد با این مضمون که قرار است از فیلم‌های حوزه کودک و نوجوان حمایت ویژه کند. اما امان از این «و نوجوان» که مدام به واژه کودک می‌چسبد و برایش تولید فاخر و باب میلش ساخته نمی‌شود، چه برسد به حمایت.

دلایل این مغفول بودن از زبان تهیه‌کنندگان و فیلمسازان از فروش بلیت و گیشه و اقبال بازیگران مطرح به فیلم‌های بزرگسال است تا حال و حوصله نداشتن نویسندگان و سینماگران برای شناخت این نسل و تولید برایشان. وگرنه نوجوان که بدجور خوره فیلم و سریال است.

از بچه رئیس تا بچه زرنگ

کارتون و انیمیشن از آن قلم تولیدات تصویری است که سن و سال نمی‌شناسد و شما یک سالخورده درب و داغان هم که باشی و هزار بارتام و جری را دیده باشی باز هم از دیدنش سیر نمی‌شوی. امسال سال پر انیمیشنی را از سر گذراندیم. اتفاق ویژه‌ای که در گذشته کمتر به آن توجه می‌شد و البته کمبود امکانات فنی برای ساخت آن به نسبت خارج از کشور هم برای نادیده گرفتن این حوزه کم بی‌تاثیر نبود. اما بعد از پسر دلفینی و لوپتو که با اوضاع نابسامان سینماها باز هم فروش خوبی داشتند و حتی در سطح بین‌الملل هم خوب دیده شدند، حالا جشنواره چهل و یکم فجر یک انیمیشن هم در فهرست پذیرفته شدگانش دارد. بچه زرنگ به تهیه‌کنندگی حامد جعفری و کارگردانی بهنود نکویی و محمدجواد جنتی تنها تولید پویانمایی است که شخصا دلم می‌خواهد بلیتش را بخرم و داغ‌داغ در روزهای جشنواره ببینمش. گرچه شاید با خودتان بگویید پویانمایی‌های ایرانی به پای انیمیشن‌های غرب و انیمه‌های شرق نرسد اما اگر مثل من در دیدن فیلم دکمه منتقد درونتان روشن است منصفانه قضاوت کنید و یادتان نرود ما در انیمیشن‌سازی حرفه‌ای تقریبا اول راهیم.

چند می‌گیری نظر ندی؟

نوجوان‌ها را خوب نمی‌شناسند. بله، خب خدا را باید شکر کنیم که این چند وقت به هربهانه‌ای هم که شده، خیلی‌ها یادشان افتاد باید برای این قشر مهم از جامعه وقت بگذارند. اما چقدر و چگونه کسی نمی‌داند. مثلا ممکن است به هر مجموعه فرهنگی با سابقه یا تازه تاسیس که سرک می‌کشیم؛ جمعی را ببینیم که دغدغه نسل جدید دارد دیوانه‌شان می‌کند و می‌خواهند در این رابطه کار جدی انجام بدهند. حالا بلد هم هستند یا نه، خدا می‌داند.

یا این‌که خیلی کارهای بدون پول حتما می‌تواند خرج رده سنی نوجوان شود اما اگر در میلیاردها تومان پولی که در حاشیه جشنواره فجر دارد خرج می‌شود، گروهی هم ایده بدهند که یک سینمای ولو کوچک، جایی بشود برای تحلیل فیلم‌های جشنواره توسط نوجوان‌ها؛ باید جواب بشنوند که خرجش می‌شود ۲۰۰ میلیون و ما این همه پول را از کجا بیاوریم.

بله شاید نوجوان برای شعار دادن خیلی‌ها به درد بخورد ولی متاسفانه هنوز جاهایی که باید جدی گرفته شوند، خلاهای بزرگ داریم.